

УРМАН ШАУЛАР

Шумит мой лес

Перевод А. Годова

Р. Назаров һүз.

Сл. Р. Назарова

З. Исмағилев муз.

Муз. З. Исмагилова

Не спеша

mf

Ер өс_тө_

f

dim.

mf

_нән, һулы_ған яп_рак бу_лып, юк мин буш_ка о_соп уз_ма_

_мын. Уз йы_ры_на ку_шып ми_нең йыр_зы, ур_ман шау_

лар, ми_нең ур_ма_ным. Үз йы_ры_на ку_шып ми_нең йыр_

1., 2.
-зы, ур_ман шау_лар, ми_нең ур_ма_ным.

3. rit.
лар, ми_нең ур_ма_ным.

Ер өстөнән, һулыған япрак булып,
Юк, мин бушка осоп узмамын.
Үз йырына кушып минең йырзы,
Урман шаулар, минең урманым.

Килә — секунд. Уза... Уза! Йөрәк
Алып кала утын, нурзарын...
Баш осомда — йә ай, йәки кояш...
Урман шаулар, минең урманым.

Кулын һалыр бер сак ингә вакыт.
Беләм уның нимә һорарын...
Үз йырына кушып минең йырзы,
Урман шаулар, минең урманым.

Не зря листом опавшим я слетел:
Подслушал лес, о чем я пел.
Шумит мой лес от зорьки дотемна,
А в шуме леса песнь моя слышна.

Не торопясь мгновения идут,
Даря тепло и свет минут.
Меня рассвет встречает золотой,
Плывет луна, сияя надо мной.

Однажды время явится ко мне
И позовет меня в тишине...
Но знаю я, песнь моя не умрет, -
Ее с утра лес опять запоет.